

✦ Texty na tento týden – Gn 10:1–12; Gn 12:1–9, 1S 8:4–18; Mt 20:25–28; Zj 18:1–4

✦ Základní verš

„A byla mu dána vladařská moc, sláva a království, aby ho uctivali všichni lidé různých národností a jazyků. Jeho vladařská moc je moc věčná, která nepomine, a jeho království nebude zničeno.“ (Da 7:14)

Kniha Zjevení nám ukazuje Boží řešení pro náš padlý svět. V posledních kapitolách se dozvídáme o obnovení přístupu ke stromu života. Nejenže je zrušena kletba z Edenu, ale jako lidstvo jsme znovu přijati do Boží přítomnosti. Knihu Zjevení můžeme z určitého pohledu vnímat jako knihu Genesis uspořádanou v opačném pořadí. Proto kniha Genesis zůstává důležitým klíčem k pochopení toho, jak se na světě objevil hřích a z něj vyplývající problémy.

Jednou z klíčových otázek v knihách Daniel a Zjevení je problém světských vlád a řada lidských pokusů ovládnout planetu, která patří Bohu jako Stvořiteli. Když nakonec skončí bolestné období hříchu a vzpoury, je to právě Bůh, kdo bude navěky vládnout ve spravedlnosti.

Období lidských snah o vládnutí trvají tisíciletí. Nikdy však nefungovaly, dokonce ani tehdy, když se lidé snažili dosáhnout těch nejvyšších ideálů. Následky lidských snah byly často hrozné. Smutné dějiny lidstva nejsou ničím jiným než popisem tragédie, kterou opakovaně působí selhání různých společenských systémů. To vše se bude stále více zhoršovat, dokud nakonec nebude ustanoveno Boží „věčné království“ (Da 7,27).

✦ Osnova lekce:

V rámci této lekce budeme sledovat, jak Bible vypráví velký příběh národů, které se často bouřily proti Bohu, odmítaly jeho vedení, ale on o ně stále stál a prostřednictvím svého „vyvoleného lidu“ je chtěl přivést zpět k sobě. A právě prorocké apokalyptické knihy (Daniel i Zjevení) shrnují průběh tohoto příběhu vzpoury a volání, včetně jeho vyvrcholení.

- Gn 10:1–12 - Odmítnutí Boha a počátky světových národů (neděle)
- Gn 12:1–9 - Povolání Abrahama a Boží vyvolený lid (pondělí)
- 1S 8:4–18 - Touha Izraele být jako jiné národy (úterý)
- Mt 20:25–28 - Pokušení církve jednat jako pohanské národy (středa)
- Iz 42:6,7; 49:6 - Jedinečné poslání Božího lidu představit jeho charakter všem národům (čtvrtek)

NE 20. dubna – NIMROD A NINIVE

Gn 10:1-12 „¹Toto je rodopis synů Noeho: Šém, Chám a Jefet. Po potopě se jim narodili synové. ²Synové Jefetovi: Gomer a Magóg a Mádaj, Jávan a Túbal, Mešek a Tíras. ³Synové Gomerovi: Aškenaz a Rífat a Togarma. ⁴Synové Jávanovi: Elíša a Taršíš, Kitejci a Dódanci. ⁵Z nich vzešly ostrovní pronárody v různých zemích, pronárody různého jazyka a různých čeledí. ⁶Synové Chámovi: Kúš a Misrajim, Pát a Kenaan. ⁷Synové Kúšovi: Seba a Chavíla, Sabta a Raema a Sabteka. Synové Raemovi: Šeba a Hedán. ⁸Kúš pak zplodil Nimroda; ten se stal na zemi prvním bohatýrem. ⁹Byl to bohatýrský lovec před Hospodínem; proto se říká: Jako Nimrod, bohatýrský lovec před Hospodínem. ¹⁰Počátkem jeho království byl Babylón, Erech, Akad a Kalné v zemi Šineáru. ¹¹Z této země vyšel do Asýrie a vystavěl Ninive – i Rechobótir a Kelach ¹²a Resen mezi Ninive a Kelachem – to je to veliké město.“

Gn 3:16-19 „¹⁶Ženě řekl: „Velice rozmnožím tvé trápení i bolesti těhotenství, syny budeš rodit v utrpení, budeš dychtit po svém muži, ale on nad tebou bude vládnout.“ ¹⁷Adamovi řekl: „Uposlechl jsi hlasu své ženy a jedl jsi ze stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst. Kvůli tobě nechť je země prokleta; po celý svůj život z ní budeš jíst v trápení. ¹⁸Vydá ti jenom trní a hloží a budeš jíst polní byliny. ¹⁹V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země, z níž jsi byl vzat. Prach jsi a v prach se navrátiš.“

Zj 21:1 „A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo.“

PO 21. dubna – POVOLÁNÍ ABRAHAMA

Gn 12:1-3 „¹I řekl Hospodin Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. ²Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnaním! ³Požehnám těm, kdo žehnají tobě, proklejí ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země.““

Zj 14:6 „Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu.“

Gn 12:4-9 „⁴A Abram se vydal na cestu, jak mu Hospodin přikázal. Šel s ním také Lot. Abramovi bylo sedmdesát pět let, když odešel z Cháranu. ⁵Vzal svou ženu Sáráj a Lota, syna svého bratra, se vším jméním, jehož nabyli, i duše, které získali v Cháranu. Vyšli a ubírali se do země kenaanské a přišli tam. ⁶Abram prošel zemí až k místu Šekemu, až k božíšti Móre; tehdy v té zemi byli Kenaanci. ⁷I ukázal se Abramovi Hospodin a řekl: „Tuto zemi dám tvému potomstvu.“ Proto tam Abram vybudoval oltář Hospodinu, který se mu ukázal. ⁸Odtud táhl dál na horu, která je východně od Bét-elu, a postavil svůj stan mezi Bét-elem na západě a Ajem na východě. Také tam vybudoval Hospodinu oltář a vzýval Hospodinovo jméno. ⁹Pak se vydal na další cestu směrem k Negebu.“

Dt 4:4-9 „⁴Ale vy, kteří jste se přimkli k Hospodinu, svému Bohu, jste do dnes všichni živi. ⁵Hled', učil jsem vás nařizením a právním, jak mi přikázal Hospodin, můj Bůh, abyste je dodržovali v zemi, kterou přicházíte obsadit. ⁶Bedlivě je dodržujte. To bude vaše moudrost a rozumnost před zraky lidských pokolení. Když uslyší všechna tato nařizení, řeknou: „Jak moudrý a rozumný lid je tento veliký národ!“ ⁷Což se najde jiný veliký národ, jemuž jsou jeho bohové tak blízko, jako je nám Hospodin, náš Bůh, kdykoli k němu voláme? ⁸A má jiný veliký národ nařizení a práva tak spravedlivá jako celý tento zákon, který vám dnes předkládám? ⁹Jenom si dej pozor a velice se střež zapomenout na věci, které jsi viděl na vlastní oči, aby nevytizely z tvého srdce po všechny dny tvého života. Seznam s nimi své syny i vnuky.“

ÚT 22. dubna – DOSTANETE, O CO JSTE ŽÁDALI

1S 8:4-18 „⁴Všichni izraelští starší se tedy shromáždili a přišli k Samuelovi do Rámy. ⁵Řekli mu: „Hle, ty jsi už starý a tvoji synové nechodí tvou cestou. Dosad' nyní nad námi krále, aby nás soudil, jako je tomu u všech národů.“ ⁶Ale Samuelovi se to nelíbilo, že řekli: „Dej nám krále, aby nás soudil.“ I modlil se Samuel k Hospodinu. ⁷A Hospodin Samuelovi odpověděl: „Uposlechni lid ve všem, co od tebe žádají. Vždyť nezavrhli tebe, ale zavrhlí mne, abych nad nimi nekraloval. ⁸Vším, co dělali ode dne, kdy jsem je vyvedl z Egypta, až dodnes, dokazují, že mě opustili a že slouží jiným bohům; tak jednají i vůči tobě. ⁹Ted' však je uposlechni, ale důrazně je varuj a oznam jim právo krále, který nad nimi bude kralovat.“ ¹⁰Samuel pověděl všechna Hospodinova slova lidu, těm, kteří od něho žádali krále. ¹¹Pravil: „Toto bude právo krále, který nad vámi bude kralovat: Vezme vám syny a zařadí je ke svému vozatajstvu a jezdeckvu, aby běhali před jeho vozem. ¹²Ustanoví si velitele nad tisíci a nad sty a další, aby pro něho obstarávali orbu a sklizeň, a další, aby pro něho zhotovovali válečnou výzbroj a výstroj jeho vozů. ¹³Také dcery vám vezme za mastičkářky, kuchařky a pekařky. ¹⁴Vezme vám nejlepší pole, vinice a olivové háje a dá je svým služebníkům. ¹⁵Z vašich výmlatů a vinic bude vybírat desátky a bude je dávat svým dvořanům a služebníkům. ¹⁶Vezme vám otroky a otrokyně a nejlepší jinochy i osly, aby pro něho pracovali. ¹⁷Bude vybírat desátky z vašich stád, a stanete se jeho otroky. ¹⁸A přijde den, kdy budete úpět kvůli svému králi, kterého jste si vyvolili, ale Hospodin vám onoho dne neodpoví.““

Dt 17:14-20 „¹⁴Až vejdeš do země, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, obsadíš ji a usadíš se v ní. I řekneš si: „Ustanovím nad sebou krále jako všechny pronárody kolem mne.“ ¹⁵Ustanovíš tedy nad sebou za krále jen toho, koho si vyvolí Hospodin, tvůj Bůh. Ustanovíš nad sebou krále ze svých bratří. Nesmíš dosadit nad sebou cizince, který není tvým bratrem. ¹⁶Avšak ať nemá mnoho koní a ať neuvádí lid zpátky do Egypta, aby měl více koní. Hospodin vám přece řekl: „Nikdy se už touto cestou nevracejte.“ ¹⁷Také ať nemá mnoho žen, aby se jeho srdce neodvrátilo od Boha. Ani stříbra a zlata ať nemá příliš mnoho. ¹⁸Když dosedne na svůj královský trůn, dá si napsat do knihy opis tohoto zákona, opatrovaného lévijskými kněžími. ¹⁹Bude jej mít u sebe a bude v něm číst po všechny dny svého života, aby se učil bát Hospodina, svého Boha, a bedlivě dodržoval všechna slova tohoto zákona a tato nařizení; ²⁰aby se jeho srdce nevyvípalo nad jeho bratry a neuchyloval se od příkazu napravo ani nalevo; aby byl dlouho živ ve svém království uprostřed Izraele on i jeho synové.“

1Kr 11:6 „Tak se Šalomoun dopouštěl toho, co je zlé v Hospodinových očích, a neoddal se cele Hospodinu jako jeho otec David.“

1Kr 15:25-26 „²⁵V druhém roce vlády judského krále Ásy se stal králem nad Izraelem Nádab, syn Jarobeámův. Kraloval nad Izraelem dva roky. ²⁶Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích. Chodil po cestě svého otce, v jeho hříchu, jímž svedl k hříchu Izraele.“

1Kr 16:29-30 „²⁹V třicátém osmém roce vlády judského krále Ásy se stal králem nad Izraelem Achab, syn Omrího. Kraloval nad Izraelem v Samaří dvacet dva roky. ³⁰Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, více než všichni, kdo byli před ním.“

2Kr 3:1.2 „¹V osmáctém roce vlády judského krále Jóšafata se stal králem nad Izraelem v Samaří Joram, syn Achabův. Kraloval dvanáct let. ²Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, i když ne tolik jako jeho otec a matka. Odstranil Baalův posvátný sloup, který udělal jeho otec.“

ST 23. dubna – VLÁDCI NAD NÁRODY

Mt 20:25-28 „²⁵Ale Ježíš si je zavolal a řekl: „Víte, že vládcové panují nad národy a velící je utlačují. ²⁶Ne tak bude mezi vámi: kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď vaším služebníkem; ²⁷a kdo chce být mezi vámi první, buď vaším otrokem. ²⁸Tak jako Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.““

ČT 24. dubna – SVĚTLO PRO POHANY

Iz 42:6.7 „⁶Já, Hospodin, jsem tě povolal ve spravedlnosti a uchopil tě za ruku; budu tě opatrovat, dám tě za smlouvu lidu a za světlo pronárodům, ⁷abys otvíral slepé oči, abys vyváděl vězně ze žaláře, z věznic ty, kdo sedí v temnotě.“

Iz 49:6 „On [Hospodin] dále řekl: „Nestačí, abys byl mým služebníkem, který má pozvednout Jákobovy kmeny a přivést zpátky ty z Izraele, kdo byli ušetřeni; dal jsem tě za světlo pronárodům, abys byl spása má do končin země.““

Zj 14:12 „Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží přikázání a věrnost Ježíši.“

J 3:16-21 „¹⁶Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. ¹⁷Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. ¹⁸Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, již je odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. ¹⁹Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamilovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. ²⁰Neboť každý, kdo dělá něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází k světlu, aby jeho skutky nevyšly najevo. ²¹Kdo však činí pravdu, přichází k světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.““

Zj 14:6 „Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu.“

Zj 18:1-4 „¹Potom jsem viděl jiného anděla, jak s velikou mocí sestupuje z nebe; a země byla ozářena jeho slávou. ²Zvolal mohutným hlasem: „Padl, padl veliký Babilón a stal se doupeťem démonů, skryší všech nečistých duchů a každého zlověstného a nenáviděného ptáka; ³neboť vínem Božího hněvu pro smilství té nevěstky byly opojeny všechny národy, králové světa s ní smilnili a bohatí kupci země bohatli z její rozmarilosti a přepychu.“ ⁴A slyšel jsem jiný hlas z nebe: „Vyjdi, lide můj, z toho města, nemějte účast na jeho hříších, aby vás nestihly jeho pohromy.“

Nu 14:17-21 „¹⁷Nuže, nechť se prosím vyvýší tvá moc, Panovníku, jak jsi prohlásil. Řekl jsi: ¹⁸Hospodin je shovívavý a nesmírně milosrdný, odpouští vinu a přestupek, ale viníka nenechá bez trestu, vinu otců stíhá na synech do třetího i čtvrtého pokolení.“ ¹⁹Promiň prosím tomuto lidu vinu podle svého velikého milosrdenství, jako jsi mu ji odpouštěl od Egypta až sem.“ ²⁰Hospodin odvětil: „Na tvou přímluvu promiňm.“ ²¹Avšak, jakože jsem živ, Hospodinova sláva naplní celou zemi.“

Iz 60:3 „K tvému světlu přijdou pronárody a králové k jasů, jenž nad tebou vzejde.“

PÁ 25. dubna – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Iz 44:24-28 „²⁴Toto praví Hospodin, tvůj vykupitel, který tě vytvořil v životě matky : „Já jsem Hospodin, já konám všechno: sám nebesa roztahuji, překlenul jsem zemi. Kdo byl se mnou?“²⁵Hospodin ruší znamení žvanilů a z věštců činí pomatence, obrací mudrce nazpět a jejich poznání mate. ²⁶Potvrzuje slovo svého služebníka, plní rozhodnutí ohlášené svými posly. Jeruzalému on praví: „Budeš osídlen!“ a judským městům: „Budete zbudována! Pozvednu jej z trosek.“

²⁷Hlubině on praví: „Vyschni! Vysuším tvé vodní proudy.“²⁸O Kýrovi praví: „Hle, můj pastýř. Vyplní každé mé přání. Řekne Jeruzalému: ‚Budeš vybudována!‘ A chrámu: ‚Budeš založen!‘“

Iz 45:1-13 „¹Toto praví Hospodin o svém pomazaném, o Kýrovi: „Já jsem ho uchopil za pravici, pošlapu před ním pronárody, rozvážu opasky na bedrech králů, zotevirám před ním vrata, brány už nebudou zavírány. ²Já půjdu před tebou, vyrovnám nerovnosti, rozrazím bronzová vrata, železné závory zlomím. ³Tobě dám poklady v temnotě skryté i sklady nejtajnější a poznáš, že já jsem Hospodin, který tě volá jménem, Bůh Izraele. ⁴Kvůli svému služebníku Jákobovi, kvůli Izraeli, vyvolenci svému, jsem tě zavolal tvým jménem; dal jsem ti čestné jméno, ač jsi mě neznal. ⁵Já jsem Hospodin a jiného už není, mimo mne žádného Boha není. Přepásal jsem tě, ač jsi mě neznal, aby poznali od slunce východu až na západ, že kromě mne nic není. Já jsem Hospodin a jiného už není. ⁷Já vytvářím světlo a tvořím tmou, působím pokoj a tvořím zlo, já Hospodin konám všechny tyto věci.“⁸Nebesa, vydejte krůpěje shůry, ať kane z oblaků spravedlnost; nechť se otevře země a urodí se spása a spravedlnost vyraší s ní. „Já, Hospodin, to stvořím.“⁹Běda tomu, kdo se chce přít se svým tvůrcem, stěp z hliněných střepů! Což smí hlína říci svému tvůrci: „Co to děláš?“ a tvůj výrobek: „On nemá ruce?“¹⁰Běda tomu, kdo by řekl otcí: „Cos to zplodil?“ Nebo ženě: „Cos to porodila?“¹¹Toto praví Hospodin, Svatý Izraele, jeho tvůrce: „Ptejte se mě na ty věci, které přijdou! Ohledně mých synů, díla mých rukou, budete mi něco přikazovat?“¹²Zemi jsem učinil já a člověka na ní jsem stvořil. Já jsem vlastníma rukama roztáhl nebesa a veškerému jejich zástupu jsem vydal příkazy. ¹³Já jsem jej vzbudil ke spravedlnosti a napřímím všechny jeho cesty. On zbuduje moje město, propustí mé předsídlence bez placení, bez úplatku,“ praví Hospodin zástupů.“

„Poznenáhlu, nejprve pokradma a v tichosti, později už zjevněji, jak nabývalo na síle a získávalo nadvládu nad myšlením lidí, provádělo ‚tajemství nepravosti‘ své podvodné a rouhavé dílo. Téměř nepozorovaně vnikaly pohanské zvyky do křesťanské církve. Kruté pronásledování církve od pohanů utlumilo na čas ochotu k ústupkům a přizpůsobování. Když však pronásledování ustalo a křesťanství proniklo do královských paláců, vyměnilo skromnou prostotu, kterou se vyznačoval Kristus a jeho apoštolové, za okázalost a pýchu pohanských kněží a vládců. Na místo Božích požadavků postavilo lidské názory a tradice. Formální obrácení císaře Konstantina na počátku čtvrtého století přijali křesťané s velkým nadšením. Když svět, formálně oděný spravedlností, vstoupil do církve, postupoval již rozklad velmi rychle. Zdánlivě poražené pohanství vlastně zvítězilo. Pohanské myšlení ovládlo církev. Pohanské nauky, obřady a pověry byly zapracovány do věrouky a bohoslužby formálních Kristových následovníků.“ (GC 49.50; VDV 37)

V souladu s otázkou na konci středního studia je důležité se zeptat: Nejsme náhodou všichni v nebezpečí (zejména tím, jak se subjektivně prodlužuje čas našeho čekání na Krista), že odložíme „skromnou prostotu, kterou se vyznačoval Kristus a jeho apoštolové“ pro okázalost, moc, ocenění a pokušení světa? Pokud si myslíme, že ne, lžeme sami sobě.

Otázky k rozhovoru

1. Když Bůh poslal svůj lid do babylónského vyhnanství, byl to pro celý národ mimořádně bolestivý čas. Abraham byl povolán z Kaldejského Uru, aby na základě smlouvy vznikl národ jako světlo pro celý svět. Nyní se tento lid ocitl v okovech zajetí. Během jejich zajetí jim Bůh ukázal, co všechno by se mohlo stát, kdyby byli věrní. Nebúkadnesar, hlava systému, který je zcela proti Bohu, přichází ke Kristu (Da 4). Na konci doby zajetí Bůh vzbudil perského krále, aby sloužil jako předobraz Krista, propustil lid z Babylónu a vrátil ho do zaslíbené země. Kýros nebyl Izraelita, a přece si ho Bůh vybral, aby ukázal světu plán spásy, když umožnil návrat Božím lidu do Jeruzaléma. Co se můžeme naučit z Božího pohledu na celé lidstvo, když ve výše zmíněných případech využíval i lidi mimo Izrael, aby dosáhl svých cílů?

2. Možná se necítíme být „v Babylónu“, ale kolik toho z Babylónu se nachází v každém z nás? Jak poznáme tento problém a co s tím můžeme udělat?

20:14